

PRESENTACIO

ARA!! torna a la palestra.
Aquestes paraules, senzilles, seques, ja diuen amb màxima expressió tot el que això significa.
Expressen el que fou ARA!!
Diuen el sentit d'ARA!!
Recorden a ARA!! i fan la prometença d'ésser, la prometença de lluitar incansablement, sense defallir mai per Catalunya lliure i per la Revolució catalana.

ARA!! en la seva tercera època serà l'òrgan d'ESPARTACUS.
Es a dir, ARA!! i ESPARTACUS, units, lligats, en el comú anhel de les reivindicacions totalitàries de la nostra Pàtria i amb el sentit revolucionari, amb el sentit constructiu, amb el sentit renovador que ha d'ésser norma del nostre Partit i que ho és d'ESPARTACUS d'ençà de la seva fundació.

ESPARTACUS, venia a la lluita, neixia políticament poc després del 6 d'octubre, neixia quan molts companys, quan estimats germans nostres patien presó i exili per Catalunya.

I ESPARTACUS, el Casal secret, el Casal anònim, el Casal misteriós per la policia i ped gairebé tothom, donava immediatament, fe d'actuació, donava sentit de vida i de sensibilitat en els moments pitjors, en els moments de més perill i en els moments més dolorosos per a la Pàtria.

I ESPARTACUS seguia la seva línia de conducta traçada en les reunions clandestines d'un grup de nacionalistes intransigents.

Llençava a la llum pública, un delsmés formidables "Jo Acuso" en el que explicava els lladrocinis dels que s'havien apoderat dels organismes vitals de la Pàtria i descobria les baixes maniobres dels que, dient-se tota la vida catalanistes, traïen fins al més profund, el sentit nacionalista de la terra catalana.

Donava a conèixer, ESPARTACUS, mitjançant, naturalment, fulls clandestins, el que feien, com estaven i com eren tractats, els germans nostres, el President i Consellers del Govern de Catalunya, presoners de les hordes feixistes de Castella, capitanejades pels funests Lerrour i Gil Robles.

Recordava, en una altra d'aquelles fulles, al gran Francesc Lairet, i posant-lo al costat de Lluís Companys remembrava, amb dures i sentides paraules, el sentit nacionalista i obrer del poble i dels capdavanters de Catalunya.

I ESPARTACUS, seguia la seva lluita que no ha abandonat ni un sol moment.

La seguia per Catalunya.

Lluitava per la Pàtria.

I, per la Pàtria, per Catalunya, ESPARTACUS, lluitava, lluita i lluitarà sempre perquè és la seva fita, perquè és el seu sentit, perquè és per Catalunya que va néixer i per Catalunya viu.

**

ARA!! òrgan d'ESPARTACUS, ve altra volta a la lluita.

Ve amb el sentit renovador, amb el sentit magnífic que ens ha portat el 19 de juliol.

I, en la seva primera sortida, ARA!! els que fem ARA!! els que hem lluitat i lluitarem en nom d'ESPARTACUS, per Catalunya, fem una promesa, llancem una consigna:

Pels caiguts en la lluita!

Pels germans víctimes de la crueltat feixista.

Per Catalunya i pels heroics lluitadors de la llibertat, Catalans...

Visca Catalunya Lliure!!!

ESPARTACUS
El Comitè Executiu

LES JOVENTUTS

HAN DE DONAR L'EXEMPLE

El redreçament que venia observant-se, temps ha, entre els nuclis juvenils de totes les tendències ideològiques ha arribat al seu punt màxim en els moments històrics que estem vivint.

S'ha posat de manifest que els joves d'avui no volen de cap manera, que la posteritat els pugui titllar d'irresponsables en llur actuació, al front i a la reraguarda, durant el temps que pugui durar la sagnant lluita que sostenim contra el feixisme internacional.

Aquest gest, admirable per tots conceptes, ens dona la mida justa del que podem esperar de la nostra joventut, que, en l'avenir, serà cridada a continuar l'obra iniciada avui.

Els seran, sens dubte, els que

posaran en un ordre nou la reconstrucció de les nostres institucions i els que recolliran el fruit de la sang vessada pels nostres herois anònims damunt les terres d'Ibèria, amb l'abnegació que, sols els homes conscients de llur missió en la vida, són capassos de sentir, sacrificant-ho amb els ulls fits en l'aurora de llibertat, que ja s'inicia i que ha de portar-nos a la realitat del nostre ideal.

Les nostres Joventuts s'han definit d'una vegada per sempre, concretant d'una manera que no deixa lloc a dubte, que sense responsabilitat no hi ha victòria possible; que s'imposa fer reaccionar als joves que, nascuts i criats en un fals ambient reaccionari no senten vibrar dintre seu l'esperit

NOTICIARI

Tots els militants d'ESPARTACUS, cal que compleixin immediatament l'acord del Partit referent al carnet de militant.

La nostra Secretaria és oberta diàriament de set a nou de la vetlla als efectes de rebre les peticions i resoldre els afers que hi hagi.

**

Estant en preparació una sèrie d'actes político-socials és interessantíssim que tots aquells que s'interessin per la nova concepció de les realitats històriques de l'hora present passin pel nostre Casal a l'efecte d'assabentar-los d'un assumpte que els interessa.

**

El Comitè Executiu del Casal ha pres l'acord, complimentant l'ordre del Partit, de donar de baixa de la nostra entitat el soci J. Carner Ribalta, per considerar-lo comprès entre els que han marxat a l'estranger sense causa justificada.

Per Catalunya, ingresseu a les Joventuts d'Esquerra Republicana ESTAT CATALA

«ESPARTACUS»

de la nostra lluita, i creuen, encara, que poden continuar portant una vida d'indiferència i vegetar, per llocs de diversió i de vici, mentre als camps de batalla es lluita, es pateix fret i es mort, si cal, per salvar al món de l'iniqua opressió que els mercenaris, a sou del feixisme, volen imposar-nos, i fer-los-hi veure, que aquesta actitud seva, és un crim i una covardia, de la qual s'han d'avergonyar si no volen que, en el seu dia, la humanitat els assenyali com a uns éssers despreciables que, per salvar llur miserable vida, especularen amb la de milers de germans seus que, un dia i l'altre, cauen occís per la metralla enemiga.

Aquesta indignitat no pot continuar ni un moment més i perquè així sigui hem d'unir-nos, joventut i homes d'edat madura, pares de la nova generació, per contribuir amb tota energia i fer efectiva l'actitud de les nostres joventuts d'aconseguir el triomf final amb tota la dignitat que exigeix la nostra condició d'homes, que tenim com al més alt honor l'haver viscut en aquestes hores de lluita i de sofrència.

JULIA FRESNEDA

INCONTROLATS

Un cop dominat el moviment facciós a la nostra ciutat, i conceixent la quantitat enorme de feixistes que hi havien emboscats, les organitzacions i partits polítics amb un sà desig de liquidar els enemics del poble, es lliuraren a la tasca de practicar registres als domicilis dels que cada u coneixia com a elements facciosos. Hi hagué partits i organitzacions que compliren aquesta tasca amb una evident responsabilitat, i no cometeren ni atropellaments ni robatoris. Compliren llur missió amb tota la responsabilitat, repetim. No així els individus que s'escudaven sota els plecs d'una bandera cèlebre no catalans en llur majoria, i homes acostumats a viure sempre de la pistola i de llur matonisme covard, ja que sols amb els desarmats s'atrevien. Aquests subjectes repugnants, coneguts a tots els medis policíacs, fixats diverses vegades, eren els més «rrrrrrrrrevolucionaris», els més valents, els que volien un règim més avançat que els altres; eren, en fi, els únics revolucionaris garantitzats (segons la premsa que els defensava i defensa), els únics químicament purs. Aquests revolucionaris (?), oblidant que llur «valentia» als fronts de combat era més necessària que a la ciutat, es dedicaven, sota els ulls benèvols dels qui haurien tingut que posar fi a llurs activitats, a anar pels pobles requisant a tort i a dret, insultant, amenaçant, robant i fent tot el que els hi venia en gana en nom d'una organització i d'un pensament polític, millor dit, «apolític». Aquests revolucionaris, eren els que veïem pels carrers de Barcelona equipats amb un mosquetó, un parell de pistoles, una cartutxera plena de municions, i amb un material bèl·lic que als fronts de combat es necessitava, però no aquí. Se'ls coneixia amb aquest detall, i amb l'etiqueta que duïen en lloc ben visible de la seva indumentària. Eren els «braus» que prenien un vermut amb el fusell entre cames, i una pistola damunt de la taula. Eren els «braus» que a l'hora de pagar si consideraven que el preu era excésiu, posaven la pistola al pit del cambrer i marxaven sense fer efectiu l'im-

port de la consumació. Els «braus» que llençaven bombes de mà al «Gambrinus», els «braus» que aterroritzaven les prostitutes a les cases públiques, els «braus» que en grups de 4 o 5 desarmaven els guàrdies i agents de l'autoritat, i no els desarmaven anant sols perquè la por no els hi permetia, i sabien que cada guàrdia d'home a home, els hauria contestat en deguda forma. De tota aquesta gentussa que abans se n'haurien dit lladres, ara se'n deien «incontrolats». I la gent anava desapareixent dels seus domiciliis, i els assassinats apareixien després als pous de la creu d'Orde, i a altres llocs semblants, mentre els representants de l'organització als llocs d'autoritat, anaven cobrint amb un mantell protector les gestes del «incontrolats».

I bé; el cinisme d'aquests elements, unit al bandarrisme trotskista, ha produït els darrers fets sagnants que s'han registrat. L'aixecament contra els Governos de la Generalitat i el de la República, ha d'ésser sancionat en la forma que l'estat de guerra exigeix. Cal no oblidar que tot el qui s'aixeca en armes contra un Govern legalment constituït, és un facciós. Contra un facciós, ajudat per l'estranger, s'està lliurant la guerra actual. Als frots de combat cauen els homes en defensa de la Llibertat i de la Justícia. Què vil, què baixa seria la reraguarda si no es castigues amb el màxim rigor els qui han intentat apunyalar per l'espatlla el triomf popular! Per a ecs no ha d'haver-hi clemència, han d'ésser tractats com el que són: feixistes encoberts, mil vegades més repugnants que els feixistes que lluiten, també, a llurs fronts. Contra els trotskistes, contra els «incontrolats», siguin d'on siguin, cal emprendre ràpidament, urgentment, una acció eficaç. El poble, l'autèntic poble, el que està cansat d'atropellaments i de vexacions, de propaganda insulsa als cinemes, i als tramvies i als hospitals i a tots els llocs «controlats», la reclama. Esperem que el Govern de Catalunya i el Govern de la República no afluixaran. Fer-ho equivaldria a invitar a què cada partit polític, cada ciutadà que ha rebut greuges d'aquesta gent, els vengés particularment. I el Govern de la Generalitat i el Govern de la República, no poden, no deuen acceptar aquesta responsabilitat. Amb una acció de conjunt cal procedir contra les vividors i els aprofitadors de la revolució. Esperem que així sigui.

R. H.

ARA!!

Any I 3.ª època N.º 1

Redacció i Administració:

ARIBAU, 74 - Telèfon 71359

Barcelona, 3 de Juny del 1937

són «incontrolats» o assassins?